OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ statement-מימרא
¿ challenge-קושיא
^ question-שאלה
! answer-תירוץ
■ proof-ראיה

♦ disputants-חולקים
◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
O story-מעשה

key-מקרא:

			חגיגה-הכל חייבין											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		ד.	וטומטום ואנדרוגינוס כו'.										■	>	
		ד.	זכור - להוציא את הנשים, זכורך - להוציא טומטום ואנדרוגינוס, כל זכורך - לרבות את הקטנים.	תנו רבנן:								■	◊		
		ד.	זכור - להוציא את הנשים.	אמר מר:							■				
		ד.	הא - למה לי קרא? מכדי מצות עשה שהזמן גרמא הוא, וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות							¿			◊		
		ד.	אצטריך סלקא דעתך אמינא: נילף ראייה ראייה מהקהל מה להלן נשים חייבות - אף כאן נשים חייבות, קמשמע לן.						!				◊		
		ד.	זכורך - להוציא טומטום ואנדרוגינוס.	אמר מר:							■				
		ד.	בשלמא אנדרוגינוס - אצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ואית ליה צד זכרות - ליחייב, קמשמע לן דבריה בפני עצמו הוא, אלא טומטום ספיקא הוא, מי אצטריך קרא למעוטי ספיקא?							¿			◊		
		ד.	כשביציו מבחוץ.	אביי:					!				◊		
	>	ד.	כל זכורך - לרבות את הקטנים.	אמר מר:									■		
		ד.	חוץ מחרש שוטה וקטן	והתנן:							■	¿	◊		
		ד.	לא קשיא כאן - בקטן שהגיע לחינוך, כאן - בקטן שלא הגיע לחינוך	אביי:							!		◊		
		ד.	קטן שהגיע לחינוך דרבנן היא							¿					
		ד.	אין הכי נמי, וקרא אסמכתא בעלמא.						!				◊		
		ד.	ואלא קרא למאי אתא?					¿					◊		
		ד.	לכדאחרים.				!								
		ד.	המקמץ, והמצרף נחשת, והבורסי - פטורין מן הראייה, משום שנאמר (שמות כ"ג) כל זכורך, מי שיכול לעלות עם כל זכורך, יצאו אלו שאינן ראויין לעלות עם כל זכורך.	דתניא: אחרים אומרים:		■	!						◊		
	>	ד.	נשים ועבדים שאינן משוחררים וכו'.										■		
		ד.	בשלמא נשים - כדאמרן, אלא עבדים מנלן?									^	◊		
		ד.	אמר קרא (שמות כ"ג) אל פני האדן ה' - מי שאין לו אלא אדון אחד, יצא זה שיש לו אדון אחר.	רב הונא:							!		◊		
		ד.	הא למה לי קרא? מכדי, כל מצוה שהאשה חייבת בה - עבד חייב בה, כל מצוה שאין האשה חייבת בה - אין העבד חייב בה, דגמר לה לה מאשה							¿					
		ד.	לא נצרכה אלא למי שחציו עבד וחציו בן חורין.	רבינא					!				◊		
		ד.	דיקא נמי, דקתני: נשים ועבדים שאינן משוחררין, מאי שאינן משוחררין? אילימא שאינן משוחררין כלל - ליתני עבדים סתמא אלא לאו: שאינן משוחררין לגמרי, ומאי נינהו - מי שחציו עבד וחציו בן חורין, שמע מינה.				■	■							
	>	ד.	והחיגר והסומא וחולה והזקן.										■		
		ד.	(שמות כ"ג) רגלים - פרט לבעלי קבין.	תנו רבנן:								■	◊		
		ד.	רגלים - פרט לחיגר. ולחולה, ולסומא, ולזקן, ולשאינו יכול לעלות ברגליו.	דבר אחר:								■	◊		
		ד.	ושאינו יכול לעלות ברגליו לאתויי מאי?								^				
		ד:	לאתויי מפנקי, דכתיב (ישעיהו א') כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי.	רבא:						!			◊		
		ד:	הערל והטמא פטורין מן הראייה.	תנא:									■		
		ד:	בשלמא טמא - דכתיב (דברים י"ב) ובאת שמה והבאתם - שמה, כל שישנו בביאה - ישנו בהבאה, וכל שאינו בביאה - אינו בהבאה. אלא ערל מנלן?									^	◊		
		ד:	הא מני - רבי עקיבא היא, דמרבי לערל כטמא.								!		◊		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			חגיגה-הכל חייבין												
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
ד:			(ויקרא כ"ב) איש איש - לרבות את הערל.	דתניא, רבי עקיבא:						■	!		◊		
ד:			טמא פטור מן הראייה, דכתיב ובאת שמה והבאתם שמה כל שישנו בביאה - ישנו בהבאה, וכל שאינו בביאה - אינו בהבאה.	תנו רבנן:						■			◊		
ד:			סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה, שנאמר יראה יראה - כדרך שבא לראות כך בא ליראות, מה בא לראות בשתי עיניו - אף ליראות בשתי עיניו.	רבי יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה:									■		
ד:			רב הונא, כי מטי להאי קרא יראה יראה בכי, אמר: עבד שרבו מצפה לו לראותו יתרחק ממנו? דכתיב כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי.	[רב הונא]								O	◊		
ד:			רב הונא כי מטי להאי קרא בכי: (דברים כ"ז) וזבחת שלמים ואכלת שם, עבד שרבו מצפה לאכול על שלחנו יתרחק ממנו? דכתיב (ישעיהו א') למה לי רב זבחיכם יאמר ה'.	[רב הונא]								O	◊		
ד:			רבי אלעזר כי מטי להאי קרא בכי: (בראשית מ"ה) ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו. ומה תוכחה של בשר ודם - כך, תוכחה של הקדוש ברוך הוא - על אחת כמה וכמה	[רבי אלעזר]								O	◊		
ד:			רבי אלעזר כי מטי להאי קרא בכי: (שמואל א' כ"ח) ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי. ומה שמואל הצדיק היה מתיירא מן הדין, אנו - על אחת כמה וכמה	[רבי אלעזר]								O	◊		
ד:			שמואל מאי היא?								^				
ד:			דכתיב (שמואל א' כ"ח) ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים, עלים - תרי משמע, חד - שמואל, ואידך - דאזל שמואל ואתייה למשה בהדיה. אמר ליה: דלמא חס ושלום לדינא מתבעינא, קום בהדאי דליכא מילתא דכתבת באורייתא דלא קיימתיה.							!					
ד:			רבי אמי כי מטי להאי קרא בכי: (איכה ג') יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה, אמר: כולי האי - ואולי?	[רבי אמי]								O	◊		
ד:			רבי אמי כי מטי להאי קרא בכי: (צפניה ב') בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף ה', אמר: כולי האי - ואולי?	[רבי אמי]								O	◊		
ד:			רבי אסי, כי מטי להאי קרא בכי: (עמוס ה') שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן ה' [אלהי] צבאות, כולי האי - ואולי?	[רבי אסי]								O	◊		
ד:			רב יוסף כי מטי להאי קרא בכי: (משלי י"ג) ויש נספה בלא משפט אמר: מי איכא דאזיל בלא זמניה?	[רב יוסף]								O	◊		
ד:			אין, כי הא דרב ביבי בר אביי הוה שכיח גביה מלאך המות.	[רב ביבי בר אביי]							O		◊		
ד:			אמר ליה לשלוחיה: זיל אייתי לי מרים מגדלא שיער נשייא. אזל אייתי ליה מרים מגדלא דרדקי.												
ד:			אמר ליה: אנא מרים מגדלא שיער נשייא אמרי לך								O				
ד:			אמר ליה: אי הכי אהדרה								O				
ד:			אמר ליה: הואיל ואייתיתה - ליהוי למניינא.								O				
ד:			אלא היכי יכלת לה?	[רב ביבי בר אביי]											
ד:			הות נקיטא מתארא בידה, והות קא שגרא ומחריא תנורא. שקלתא ואנחתא אגבה דכרעה, קדחא ואיתרע מזלה, ואייתיתה.												
ה.			אמר ליה רב ביבי בר אביי: אית לכו רשותא למיעבד הכי? -	[רב ביבי בר אביי]							O				
ה.			אמר ליה: ולא כתיב ויש נספה בלא משפט?								O				
ה.			אמר ליה: והכתיב (קהלת א') דור הלך ודור באֵ	[רב ביבי בר אביי]							O				
ה.			אמר: דרעינא להו אנא עד דמלו להו לדרא, והדר משלימנא ליה לדומה.								O				
ה.			אמר ליה: סוף סוף, שניה מאי עבדת? -	[רב ביבי בר אביי]							O				
ה.			אמר: אי איכא צורבא מרבנן דמעביר במיליה מוסיפנא להו ליה, והויא חלופיה.								O				
ה.			רבי יוחנן כי מטי להאי קרא בכי: (איוב ב') ותסיתני בו לבלעו חנם עבד שרבו מסיתין לו וניסת, תקנה יש לו?	[רבי יוחנן]								O	◊		
ה.			רבי יוחנן, כי מטי להאי קרא בכי: (איוב ט"ו) הן בקדשו לא יאמין, אי בקדושיו לא יאמין - במאן יאמין?	[רבי יוחנן]								O	◊		
ה.			יומא חד הוה קא אזיל באורחא, חזייה לההוא גברא דהוה מנקיט תאני, שביק הנך דמטו, ושקיל הנך דלא מטו.								O				
ה.			אמר ליה: לאו הני מעלן טפי?	[רבי יוחנן]							O				

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

■ statement-מימרא
¿ challenge-קושיא
^ question-שאלה
! answer-תירוץ
■ proof-ראיה

Talmud Navigator

																מאן דאמר
ה:		◊		O												
ה:		◊				■										רבא:
ה:		◊				■										רב יוסף:
ה:		◊		O												
ה:		◊				O										
ה:		◊				O										
ה:						O										
ה:						O										
ה:						O										
ה:						O										
ה:						O										
ה:						O										
ה:						O										
ה:		◊				O										
ה:		◊		O			■									[רבי יהושע בן חנניה]
ה:		◊		O			■									
ה:		◊	O		■											[רבי אילא]
ה:							^									
ה:		◊						!								רב:
ה:									¿	O						
ה:										O						
ה:										!						
ה:		◊	O													
ה:		◊			■											רב שמואל בר איניא משמיה דרב:
ה:				^												
ה:		◊					!	♦								רב שמואל בר יצחק:
ה:		◊					!	♦								רבי שמואל בר נחמני
ה:					¿											
ה:		◊			¿		■									והאמר רב פפא:
ה:		◊					!									
ה:		◊						¿								

■ statement-מימרא ¿ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה	♦ disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה > insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת O story-מעשה **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																חגיגה-הכל חייבין	
																מימרא	מאן דאמר
ז.											◊		¿			(משלי כ"ה) הקר רגלך מבית רעך	איתיביה:
ז.														!		התם בחטאות ואשמות, כדרבי לוי	
ז.											◊			!	■	כתיב הקר רגלך מבית רעך וכתיב אבא ביתך בעולותִ לא קשיאֹ כאן - בחטאות ואשמות, כאן - בעולות ושלמים.	דרבי לוי רמי:
ז.															■	(משלי כ"ה) הקר רגליך מבית רעך - בחטאות ואשמות הכתוב מדבר, אתה אומר בחטאות ואשמות או אינו אלא בעולות ושלמים? כשהוא אומר (תהלים ס"ו) אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי - הרי עולות ושלמים אמור, הא מה אני מקיים הקר רגלך מבית רעך - בחטאות ואשמות הכתוב מדבר.	תניא נמי הכי:
ז.	>										■					ואין נראין חצאין כו'.	
ז.										■	◊					מאן דאית ליה עשרה בנים לא ליסקו האידנא חמשה ולמחר חמשה.	סבר רב יוסף למימר:
ז:									¿		◊					פשיטא, הי מינייהו משוית להו פושעים והי מינייהו משוית להו זריזין	אמר ליה אביי:
ז:								!								אלא קרא למאי אתא - לכדאחרים.	
ז:							■	!			◊					המקמץ, והמצרף נחשת, והבורסי - פטורין מן הראייה, שנאמר (דברים ט"ז) כל זכורך - מי שיכול לעלות עם כל זכורך, יצאו אלו שאין יכולין לעלות עם כל זכורך.	דתניא, אחרים אומרים:
ז:	מ										■					עולות במועד באות מן החולין, והשלמים מן המעשר.	
ז:											■					יום טוב הראשון של פסח,	
ז:									♦	■	◊					בית שמאי אומרים: מן החולין	[בית שמאי]
ז:									♦	■	◊					ובית הלל אומרים: מן המעשר.	[בית הלל]
ז:											■					ישראל יוצאין ידי חובתן בנדרים ונדבות ובמעשר בהמה, והכהנים בחטאות ואשמות ובבכור ובחזה ושוק, אבל לא בעופות ולא במנחות.	
ז:	ג									^	◊					אלא עולות, במועד הוא דבאות מן החולין, הא ביום טוב - מן המעשר, אמאי? דבר שבחובה היא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין.	
ז:									!		◊					וכי תימא: הא קא משמע לן דעולות, במועד - באות, ביום טוב - אינן באות,	
ז:								¿								כמאן - כבית שמאי?	
ז:							■	¿		♦	◊					מביאין שלמים ואין סומכין עליהן, אבל לא עולות.	דתנן: בית שמאי
ז:							■	¿		♦	◊					מביאין שלמים ועולות, וסומכין עליהן.	ובית הלל
ז:								■	!		◊					חסורי מיחסרא והכי קתני: עולות נדרים ונדבות, במועד - באות, ביום טוב - אינן באות, ועולת ראייה - באה אפילו ביום טוב. וכשהיא באה - אינה באה אלא מן החולין. ושלמי שמחה באין אף מן המעשר.	
ז:								■	!		◊					וחגיגת יום טוב הראשון של פסח	
ז:							■		!	♦	◊					מן החולין.	בית שמאי
ז:							■		!	♦	◊					מן המעשר.	ובית הלל
ז:							■	■								עולות נדרים ונדבות, במועד - באות, ביום טוב - אינן באות. ועולת ראייה - באה אפילו ביום טוב. וכשהיא באה - אינה באה אלא מן החולין. ושלמי שמחה באין אף מן המעשר.	תניא נמי הכי:
ז:							■	■								וחגיגת יום טוב הראשון של פסח	
ז:							■	■		♦						מן החולין.	בית שמאי
ז:							■	■		♦						מן המעשר.	ובית הלל
ז:						^					◊					מאי שנא חגיגת יום טוב הראשון של פסח?	
ז:										!	◊					הא קא משמע לן, חגיגת חמשה עשר - אין, חגיגת ארבעה עשר - לא.	רב אשי:
ח.													■			אלמא קסבר: חגיגת ארבעה עשר לאו דאורייתא.	

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
O מעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																	חגיגה-הכל חייבין	
																מאן דאמר	מימרא	
ח.	>	◊	■													אמר מר: בית הלל:	מן המעשר.	
ח.		◊		¿													אמאי? דבר שבחובה הוא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין	
ח.					!											עולא:	בטופל.	
ח.		◊			■	♦										חזקיה:	טופלין בהמה לבהמה ואין טופלין מעות למעות.	
ח.		◊			■	♦										רבי יוחנן :	טופלין מעות למעות ואין טופלין בהמה לבהמה.	
ח.					■												תניא כוותיה דחזקיה, תניא כוותיה דרבי יוחנן.	
ח.						■										תניא כוותיה דרבי יוחנן:	(דברים ט"ז) מסת - מלמד שאדם מביא חובתו מן החולין, ומנין שאם רצה לערב מערב - תלמוד לומר: (דברים ט"ז) כאשר יברכך ה' אלהיך.	
ח.						■										תניא כוותיה דחזקיה:	מסת - מלמד שאדם מביא חובתו מן החולין,	
ח.				■												בית שמאי אומרים:	יום ראשון מן החולין, מכאן ואילך מן המעשר.	
ח.				■												ובית הלל אומרים:	אכילה ראשונה מן החולין, מכאן ואילך מן המעשר. ושאר כל ימות הפסח - אדם יוצא ידי חובתו במעשר בהמה.	
ח.		◊			^												ביום טוב מאי טעמא לא?	
ח.		◊				!										רב אשי:	דלמא אתי לעשורי ביום טוב, ואי אפשר לעשר ביום טוב משום סקרתא.	
ח.		◊					^										מאי משמע דהאי מסת לישנא דחולין הוא?	
ח.		◊						!									דכתיב (אסתר י') וישם המלך אחשורוש מס על הארץ.	
ח.	>	■															ישראל יוצאין ידי חובתן בנדרים ונדבות.	
ח.		◊	■			♦										תנו רבנן: [ת"ק]	(דברים ט"ז) ושמחת בחגך - לרבות כל מיני שמחות לשמחה. מכאן אמרו חכמים: ישראל יוצאין ידי חובתן בנדרים ונדבות ובמעשר בהמה, והכהנים בחטאת ואשם ובבכור ובחזה ושוק. יכול אף בעופות ובמנחות - תלמוד לומר ושמחת בחגך מי שחגיגה באה מהם, יצאו אלו שאין חגיגה באה מהם.	
ח:		◊		■		♦										רב אשי:	מושמחת נפקא, יצאו אלו שאין בהן שמחה.	
ח:						¿											ורב אשי, האי בחגך מאי עביד ליה?	
ח:		◊				!										[רב אשי]	ההוא לכדרב דניאל בר קטינא.	
ח:		◊				!	■									דאמר רב דניאל בר קטינא אמר רב:	מניין שאין נושאין נשים במועד - שנאמר (דברים ט"ז) ושמחת בחגך - ולא באשתך.	
ח:	מ	■															מי שיש לו אוכלים מרובים ונכסים מועטים - מביא שלמים מרובים ועולות מועטות.	
ח:		■															נכסים מרובים ואוכלין מועטין - מביא עולות מרובות ושלמים מועטין.	
ח:		■															זה וזה מועט - על זה נאמר מעה כסף שתי כסף.	
ח:		■															זה וזה מרובים - על זה נאמר (דברים ט"ז) איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך.	
ח:	ג	◊	¿														שלמים מרובים מהיכא מייתי? הא לית ליהִ	
ח:		◊			!											רב חסדא:	טופל ומביא פר גדול.	
ח:		◊				¿										אמר ליה רב ששת:	הרי אמרו טופלין בהמה לבהמהִ	
ח:							^										מאי קאמר ליה?	
ח:								!									אילימא הכי קאמר ליה: הרי אמרו טופלין בהמה לבהמה אבל לא מעות למעות	
ח:									¿								ולימא ליה: אין טופלין מעות למעותִ	

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			חגיגה-הכל חייבין	מאן דאמר	מימרא
		ט.			לאי, אפנויי מופנה. מכדי, מאי עצרת - עצור בעשיית מלאכה, הכתיב (דברים ט"ז) לא תעשה מלאכה, עצרת דכתב רחמנא למה לי? - אלא שמע מינה לאפנויי.
		ט.	◊ !		ותנא מייתי לה מהכא,
		ט.	◊ ! ■	דתניא:	(ויקרא כ"ג) וחגתם אתו חג לה' שבעת ימים, יכול יהא חוגג והולך כל שבעה - תלמוד לומר אתו, אותו אתה חוגג, ואי אתה חוגג כל שבעה. אם כן למה נאמר שבעה - לתשלומין.
		ט.	◊ ! ■		ומנין שאם לא חג יום טוב הראשון של חג שחוגג והולך את כל הרגל ויום טוב האחרון - תלמוד לומר (ויקרא כ"ג) בחדש השביעי תחגו אתו.
		ט.	! ■		אי בחדש השביעי - יכול יהא חוגג והולך החדש כולו? תלמוד לומר: אתו - אותו אתה חוגג, ואי אתה חוגג חוצה לו.
		ט.	^		ומאי תשלומין?
		ט.	◊ ♦ !	רבי יוחנן:	תשלומין לראשון
		ט.	◊ ♦ !	ורבי אושעיא:	תשלומין זה לזה.
		ט.	^		מאי בינייהו?
		ט.	!		חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני איכא בינייהו.
		ט.	◊ ! ♦	רבי יוחנן:	תשלומין לראשון, כיון דלא חזי בראשון - לא חזי בשני.
		ט.	◊ ! ♦	ורבי אושעיא:	תשלומין זה לזה. אף על גב דלא חזי בראשון - חזי בשני.
		ט.	¿		ומי אמר רבי יוחנן הכי?
		ט.	◊ ¿ ■ ♦	והאמר חזקיה:	נטמא ביום - מביא, בלילה - אינו מביא.
		ט.	◊ ¿ ■ ♦	ורבי יוחנן:	אף בלילה נמי מביאִ
		ט.	◊ !	רבי ירמיה:	שאני טומאה דיש לה תשלומין בפסח שני.
		ט.	◊ ¿	מתקיף לה רב פפא:	הניחא למאן דאמר פסח שני תשלומין דראשון הוא. אלא למאן דאמר שני רגל בפני עצמו הוא - מאי איכא למימר?
		ט:	◊ !	אלא אמר רב פפא:	קסבר רבי יוחנן לילה אינו מחוסר זמן.
		ט:	¿		ומי אמר רבי יוחנן הכי?
		ט:	◊ ¿ ■	והאמר רבי יוחנן:	ראה אחת בלילה ושתים ביום - מביא, שתים בלילה ואחת ביום - אינו מביא.
		ט:	¿		ואי סלקא דעתך קסבר רבי יוחנן לילה אינו מחוסר זמן, אפילו שתים בלילה ואחת ביום מביאִ
		ט:	◊ !		כי קאמר רבי יוחנן - לדברי האומר לילה מחוסר זמן.
		ט:	¿		לדברי האומר? פשיטאִ
		ט:	◊ !		שתים ביום ואחת בלילה אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא כאתקפתא דרב שישא בריה דרב אידי - קמשמע לן כדרב יוסף.
>		ט:	■ ♦	[ת"ק]	עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו, ועל זה נאמר מעות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות.
		ט:	◊ ■ ♦	אמר ליה בר הי הי להלל:	האי להימנות? להמלאות מיבעי ליהִ אלא זה שמנוהו חביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהן.
		ט:	■ ■	תניא נמי הכי:	מעות לא יוכל לתקן - זה שביטל קריאת שמע של שחרית, או קריאת שמע של ערבית, או שביטל תפלה של שחרית, או תפלה של ערבית, וחסרון לא יוכל להימנות - זה שנמנו חביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהן.
		ט:	◊ ¿	אמר ליה בר הי הי להלל:	מאי דכתיב: (מלאכי ג') ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו, היינו צדיק היינו עובד אלהים, היינו רשע היינו אשר לא עבדוִ
		ט:	◊ !	אמר ליה: [הלל]	עבדו ולא עבדו - תרוייהו צדיקי גמורי נינהו. ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד.
		ט:	¿	אמר ליה:[בר הי הי]	ומשום חד זימנא קרי ליה לא עבדו?

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			חגיגה-הכל חייבין												
			מאן דאמר	מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ט:			אמר ליה: [הלל]	אין, צא ולמד משוק של חמרין: עשרה פרסי - בזוזא, חד עשר פרסי - בתרי זוזי.			◊				!				
ט:			אמר ליה אליהו לבר הי הי ואמרי לה לרבי אלעזר:	מאי דכתיב (ישעיהו מ"ח) הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני - מלמד שחזר הקדוש ברוך הוא על כל מדות טובות ליתן לישראל, ולא מצא אלא עניות.			◊	■							
ט:			שמואל ואיתימא רב יוסף:	היינו דאמרי אינשי: יאה עניותא ליהודאי כי ברזא סומקא לסוסיא חיורא.					■						
ט:			רבי שמעון בן מנסיא:	אי זה הוא מעות לא יוכל לתקון - זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר וכו'.			◊	■							
ט:				הוליד - אין, לא הוליד - לא?			◊		¿						
ט:			והא תניא, רבי שמעון בן מנסיא:	גונב אדם - אפשר שיחזיר גנבו ויתקן, גוזל אדם - אפשר שיחזיר גזלו ויתקן, אבל הבא על אשת איש ואסרה לבעלה - נטרד מן העולם והלך לו.			◊		¿	■	♦				
ט:			רבי שמעון בן יוחי:	אין אומר בקרו גמל, בקרו חזיר. אלא: בקרו טלה. ואי זה - זה תלמיד חכם שפירש מן התורה.			◊			■	♦				
ט:			רבי יהודה בן לקיש:	כל תלמיד חכם שפירש מן התורה עליו הכתוב אומר: (משלי כ"ז) כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו, ואומר: (ירמיהו ב') מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי?			◊				■				
ט:				לא קשיא כאן - באחותו פנויה, כאן - באשת איש.			◊			!					
ט:				ואי בעית אימא: הא והא באשת איש, ולא קשיא כאן באונס, כאן - ברצון.			◊			!					
				ואיבעית אימא: הא והא באונס, ולא קשיא: כאן - באשת כהן, כאן - באשת ישראל.			◊			!					
י.			[רב]	(זכריה ח') וליוצא ולבא אין שלום, אמר רב: כיון שיוצא אדם מדבר הלכה לדבר מקרא - שוב אין לו שלום.			◊	■	♦						
י.			ושמואל אמר:	זה הפורש מתלמוד למשנה,			◊	■	♦						
י.			ורבי יוחנן:	אפילו מתלמוד לתלמוד.			◊	■	♦						
י.		מ		היתר נדרים פורחין באויר ואין להם על מה שיסמכו.			■								
י.				הלכות שבת חגיגות והמעילות - הרי הם כהררים התלוין בשערה, שהן מקרא מועט והלכות מרובות.			■								
י.				הדינין והעבודות, הטהרות והטמאות, ועריות - יש להן על מה שיסמכו, והן הן גופי תורה.			■								
י.		ג	תניא, רבי אליעזר:	יש להם על מה שיסמכו, שנאמר (ויקרא כ"ז) כי יפלא (במדבר ו') כי יפלא שתי פעמים, אחת הפלאה לאיסור ואחת הפלאה להיתר.			◊	■							
י.			רבי יהושע:	יש להם על מה שיסמכו, שנאמר (תהלים צ"ה) אשר נשבעתי באפי - באפי נשבעתי, וחזרתי בי.			◊	■							
י.			רבי יצחק:	יש להם על מה שיסמכו, שנאמר (שמות ל"ה) כל נדיב לבו.			◊	■							
י.			חנניה בן אחי רבי יהושע:	יש להם על מה שיסמכו שנאמר (תהלים קי"ט) נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.			◊	■							
י.			רב יהודה אמר שמואל:	אי הואי התם אמרי להו: דידי עדיפא מדידכו, שנאמר (במדבר ל') לא יחל דברו הוא אינו מוחל, אבל אחרים מוחלין לו.			◊	■							
י.			רבא:	לכולהו אית להו פירכא, לבר מדשמואל דלית ליה פירכא.			◊		■						
י.				דאי מדרבי אליעזר						■					
י.				דלמא כדרבי יהודה שאמר משום רבי טרפון.							¿				
י.			דתניא, רבי יהודה אומר משום רבי טרפון:	לעולם אין אחד מהם נזיר, שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.			◊				¿	■			
י.				אי מדרבי יהושע						■					
י.				דלמא הכי קאמר: באפי נשבעתי ולא הדרנא בי.			◊				¿				
י.				אי מדרבי יצחק						■					
י.				דלמא לאפוקי מדשמואל.			◊				¿				

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			חגיגה-הכל חייבין											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
			גמר בלבו - צריך שיוציא בשפתיו,	דאמר שמואל:				■	¿				◊		י.
			והא קמשמע לן: דאף על גב דלא הוציא בשפתיו.						¿						י.
			אי מדחנניה בן אחי רבי יהושע							■					י.
			דלמא כרב גידל אמר רב.						¿						י.
			מנין שנשבעין לקיים את המצוה - שנאמר נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך.	דאמר רב גידל אמר רב:				■	¿				◊		י.
			אלא דשמואל לית ליה פירכא.							■			◊		י.
			היינו דאמרי אינשי: טבא חדא פלפלתא חריפתא ממלי צנא דקרי.	רבא ואיתימא רב נחמן בר יצחק:					■				◊		י.
			הלכות שבת - מיכתב כתיבן									¿	◊		י.
			לא צריכא, לכדרבי אבא.								!				י.
			החופר גומא בשבת ואין צריך אלא לעפרה - פטור עליה.	דאמר רבי אבא:						■	!		◊		י.
			מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה.	כמאן, כרבי שמעון, דאמר:						¿					י.
			אפילו תימא לרבי יהודה, התם - מתקן, הכא - מקלקל הוא.						!				◊		י.
			מאי כהררין התלויין בשערה?									^	◊		י.
			מלאכת מחשבת אסרה תורה, ומלאכת מחשבת לא כתיבא.								!		◊		י:
			חגיגות מיכתב כתיבן									¿	◊		י.
			לא צריכא, לכדאמר ליה רב פפא לאביי:								!				י.
			ממאי דהאי וחגתם אתו חג לה' זביחה? דלמא חוגו חגא קאמר רחמנא	רב פפא לאביי:						■	!		◊		י.
			אלא מעתה, דכתיב (שמות ה') ויחגו לי במדבר הכי נמי דחוגו חגא הוא?							¿					י.
			וכי תימא הכי נמי						!						י.
			והכתיב (שמות י') ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת					¿							י.
			דלמא הכי קאמר רחמנא: אכלו ושתו וחוגו חגא קמאי.						!						י.
			לא סלקא דעתך, דכתיב (שמות כ"ג) ולא ילין חלב חגי עד בקר, ואי סלקא דעתך דחוגא הוא - תרבא לחגא אית ליה?					¿							י.
			ודלמא הכי קאמר רחמנא: חלב הבא בזמן חג - לא ילין?				!								י.
			אלא מעתה: הבא בזמן חג - הוא דלא ילין, הא דכל השנה כולה ילין? (ויקרא ו') כל הלילה עד הבקר כתיב			¿									י.
			דלמא, אי מההוא הוה אמינא: ההוא לעשה, כתב רחמנא האי ללאו		!										י.
			ללאו כתב קרא אחרינא: (דברים ט"ז) ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר.		¿										י.
			ודלמא לעבור עליו בשני לאוין ועשה		!								◊		י.
			אלא: אתיא מדבר מדבר. כתיב הכא ויחגו לי במדבר, וכתיב התם (עמוס ה') הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר, מה להלן זבחים - אף כאן זבחים,								!		◊		י.
			ומאי כהררין התלויין בשערה							¿			◊		י.
			דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.						!				◊		י.

■ statement-מימרא	♦ disputants-חולקים
¿ challenge-קושיא	◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
^ question-שאלה	> insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
! answer-תירוץ	O story-מעשה
■ proof-ראיה	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			חגיגה-הכל חייבין												
			מאן דאמר	מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ד.				מעילות. מיכתב כתיבן			◊	¿							
ד.			רמי בר חמא:	לא נצרכא אלא לכדתנן:					!						
ד.			[דתנן]	השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - שליח מעל.			◊		!	■					
ד.				וכי עשה שליחותו אמאי מעל? וכי זה חוטא וזה מתחייב?					!		¿				
ד.				היינו כהררין התלויין בשערה.					!			!			
ד.			רבא:	ומאי קושיא? דלמא שאני מעילה, דילפא חטא חטא מתרומה, מה התם שלוחו של אדם כמותו - אף כאן שלוחו של אדם כמותו?			◊			¿					
ד.			אלא אמר רבא:	לא נצרכא אלא לכדתניא:					!						
ד.			[תניא]	נזכר בעל הבית ולא נזכר שליח - שליח מעל.			◊		!	■					
ד.				שליח עניא מאי קא עביד?					!		¿				
ד.				היינו כהררין התלויין בשערה.			◊		!			!			
ד.			רב אשי:	מאי קושיא, דלמא מידי דהוה אמוציא מעות הקדש לחולין?			◊			¿					
ד.			אלא אמר רב אשי:	לא נצרכא אלא לכדתנן:					!						
ד.			[תנן]	נטל אבן או קורה של הקדש - הרי זה לא מעל, נתנה לחבירו - הוא מעל, וחבירו לא מעל.			◊		!	■					
ד.				מכדי מישקל שקלה, מה לי הוא ומה לי חבירו?					!		¿				
ד.				היינו כהררין התלויין בשערה.					!			!			
ד.				ומאי קושיא, דלמא כדשמואל			◊			¿					
ד.			דאמר שמואל:	הכא בגזבר המסורות לו אבני בנין עסקינן, דכל היכא דמנחה - ברשותא דידיה מנחה.			◊			¿	■				
יא.															
יא.			אלא מסיפא:	בנאה בתוך ביתו - הרי זה לא מעל, עד שידור תחתיה בשוה פרוטה.			◊		!	■					
יא.				מכדי, שנויי שנייה, מה לי דר ומה לי לא דר?			◊		!		¿				
יא.				היינו כהררין התלויין בשערה.			◊		!			!			
יא.				ומאי קושיא, דלמא לכדרב						¿					
יא.			דאמר רב:	כגון שהניחה על פי ארובה, אי דר ביה - אין, לא דר ביה - לא			◊			¿	■				
יא.				אלא לעולם כדרבא, ודקא קשיא לך מידי דהוה אמוציא מעות הקדש לחולין - התם מידע ידע דאיכא זוזי דהקדש, איבעיא ליה לעיוני. הכא - מי ידע?			◊		!						
יא.				היינו כהררין התלויין בשערה.					!						